

แบบรายงานผลการพัฒนาความรู้ของข้าราชการ
สถานีพัฒนาที่ดินปราจีนบุรี สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๒ กรมพัฒนาที่ดิน
รอบการประเมินที่ ๒/๒๕๖๖ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

ชื่อ - นามสกุล นางสาวปติมา คำกองแก้ว ตำแหน่ง เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

หน่วยงาน ฝ่ายบริหารทั่วไป สถานีพัฒนาที่ดินปราจีนบุรี สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๒ กรมพัฒนาที่ดิน

หัวข้อการพัฒนา “จุดมุ่งหมายของวินัยข้าราชการพลเรือนและ บทบาทของผู้ดำเนินการทางวินัย”

วิธีการพัฒนา ทางไกลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (HRD e – Learning)

วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๖

หน่วยงานที่จัดอบรม สำนักงานข้าราชการพลเรือน (ก.พ.)

วิทยากร นางจรรววรรณ คุณธรรม

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

๑. สามารถอธิบายความหมายของวินัย และจุดมุ่งหมายของวินัย ได้
๒. สามารถจำแนกแนวทางการรักษาวินัย และสาเหตุของการกระทำผิดวินัยได้
๓. สามารถอธิบายปรัชญาการดำเนินการทางวินัย และกระบวนการดังกล่าวในภาพรวมได้
๔. สามารถอธิบายผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัย และบทบาทของผู้ดำเนินการทางวินัยได้
๕. สามารถอธิบายข้อควรคำนึงเรื่องวินัยและการดำเนินการทางวินัย

สรุปสาระสำคัญ

จุดมุ่งหมายและขอบเขตของวินัยข้าราชการ

๑. ให้ราชการดำเนินไปด้วยดีมีประสิทธิภาพ
๒. ความเจริญ ความสงบเรียบร้อยของ ประเทศชาติ
๓. ความผาสุกของประชาชน
๔. ภาพพจน์ชื่อเสียงที่ดีของทางราชการ

การรักษาวินัย หมายถึง การที่ข้าราชการพลเรือนปฏิบัติตามวินัยที่กำหนดไว้ และหมายความรวมถึง การที่ผู้บังคับบัญชาจะต้องส่งเสริมและดูแลระมัดระวังให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามวินัยและดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่กระทำผิดวินัยด้วย มูลเหตุกรณีที่ข้าราชการจะถูกดำเนินการทางวินัย มีดังนี้

๑. มีผู้ร้องเรียนกล่าวหา
๒. มีบัตรสนเท่ห์ระบุพยานหลักฐานหรือกรณีแวดล้อม ชัดแจ้งและระบุพยานบุคคลแน่นอน
๓. เรื่องปรากฏเป็นข่าวทางสื่อมวลชน
๔. ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐแจ้งเรื่องมา
๕. ผู้บังคับบัญชาพบเห็นการกระทำผิดเอง
๖. เรื่องปรากฏจากการสอบสวนทางวินัย (สอบสวนเรื่องหนึ่งแล้วพบว่าผิดเรื่องอื่นด้วย)

ข้าราชการพลเรือนสามัญ ต้องไม่กระทำการอันเป็นข้อห้าม ดังต่อไปนี้

๑. ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาการรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย
๒. ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไป เป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว
๓. ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง หรือผู้อื่น
๔. ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
๕. ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหา ผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือ เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน
๖. ต้องไม่เป็นการรวมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือ ดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกัน ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท
๗. ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง กดขี่ หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติราชการ
๘. ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามที่กำหนดใน กฎ ก.พ.
๙. ต้องไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชน ผู้มาติดต่อราชการ
๑๐. ต้องไม่กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดใน กฎ ก.พ.

ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต
๒. ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
๓. ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือ มีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ
๔. กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
๕. ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือทำร้าย ประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง
๖. กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
๗. ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๒ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตาม มาตรา ๘๓ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
๘. ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๐ วรรคสอง และ มาตรา ๘๒ (๑๑) หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ (๑๐) ที่มีกฎ ก.พ.กำหนดให้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยจะต้องได้รับโทษทางวินัยเว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗ การดำเนินการทางวินัยโทษทางวินัยมี ๕ สถาน ดังต่อไปนี้

การดำเนินการทางวินัย หมายถึง การดำเนินการหรือกระบวนการทั้งหลายที่จะต้องกระทำเป็นพิธีการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือตามกฎหมาย ก.พ. ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยเมื่อข้าราชการพลเรือนกระทำผิดวินัย หรือกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยและผู้มีอำนาจตามกฎหมายได้พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลแล้ว ดังนี้

๑. การตั้งเรื่องกล่าวหา
๒. การสืบสวนหรือสอบสวน
๓. การพิจารณาความผิดและกำหนดโทษ
๔. การสั่งลงโทษหรืองดโทษ
๕. การดำเนินการต่าง ๆ ระหว่างการสอบสวนพิจารณาความผิด เช่น สั่งให้พักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน

จุดมุ่งหมายของการดำเนินการทางวินัย เพื่อให้ได้ความจริงว่าข้าราชการพลเรือนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยได้กระทำผิดวินัยในกรณีใดหรือไม่อย่างไร โดยดำเนินการอย่างรวดเร็ว ยุติธรรม และโดยปราศจากอคติ เพื่อให้ผู้กระทำผิดได้รับการลงโทษที่เหมาะสมกับความผิด และไม่ให้ผู้ไม่มีความผิดถูกลงโทษ

ผู้มีหน้าที่ดำเนินการทางวินัย คือ

๑. ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗
๒. ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.กำหนด) ทั้งนี้ โดยอาศัยหลัก ๓ ประการ คือ ต้องดำเนินการ
 - ๒.๑ โดยเร็ว
 - ๒.๒ ด้วยความยุติธรรม
 - ๒.๓ โดยปราศจากอคติ

ฐานะและสิทธิของผู้ดำเนินการทางวินัย

๑. เป็นเจ้าพนักงาน
๒. มีสิทธิที่จะรายงานข้อเท็จจริง
๓. มีสิทธิที่จะใช้ดุลพินิจวินิจฉัยข้อเท็จจริง
๔. มีสิทธิที่จะใช้ดุลพินิจเสนอแนะการลงโทษ

การแสดงบทบาทผู้ดำเนินการทางวินัย อาจแสดงบทบาทอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลาย ๆ อย่าง ดังต่อไปนี้

ผู้ทำตามกฎหมาย มีลักษณะดังนี้

- มีทัศนคติที่จะทำตามกฎหมาย โดยไม่สนใจต่อหลักการอื่นใด
- มุ่งแต่จะทำให้เป็นไปตามกฎหมาย โดยไม่คำนึงถึงผลที่จะตามมา
- มุ่งแต่จะพิจารณาความผิด โดยไม่สนใจที่จะหาความจริงและความยุติธรรม

ผู้ทำตามนโยบาย มีลักษณะดังนี้

- มีทัศนคติที่จะรักษานโยบายของผู้ใหญ่ โดยไม่สนใจต่อหลักการอื่นใด
- มุ่งแต่จะทำให้เป็นไปตามนโยบายของผู้ใหญ่ โดยไม่คำนึงถึงผลที่จะตามมา
- คอยฟังนโยบายของผู้ใหญ่ มากกว่าฟังข้อเท็จจริงในเรื่อง

ผู้ปราบปราม มีลักษณะดังนี้

- มีทัศนคติที่จะเอาเรื่อง
- มุ่งแต่จะหาความผิดและหาทางลงโทษ โดยไม่คำนึงถึงผลที่จะได้
- มุ่งแต่จะปราบปราม โดยไม่สนใจที่จะหาทางส่งเสริมวินัย

ผู้ประนีประนอม มีลักษณะดังนี้

- มีทัศนคติที่ไม่อยากเอาเรื่อง
- มุ่งแต่จะทำให้มีการระงับเรื่อง มากกว่าที่จะให้ได้ความจริงและความยุติธรรม
- คำนึงถึงบุคคลมากกว่าหลักการ

ผู้รักษาประโยชน์ของทางราชการ มีลักษณะดังนี้

- มีทัศนคติที่จะชนทรายเข้าวัด
- มุ่งที่จะให้ทางราชการได้ประโยชน์มากที่สุด โดยไม่สนใจว่าผลจะตกแก่ข้าราชการอย่างไร
- มุ่งแต่จะตัดปัญหายุ่งยากของทางราชการ โดยไม่คิดที่จะแก้ปัญหาให้ข้าราชการ

ผู้รักษาประโยชน์ของข้าราชการ มีลักษณะดังนี้

- มีทัศนคติที่จะให้ความคุ้มครอง ความเป็นธรรม และความมั่นคงของข้าราชการ
- ยึดหลักเช่นเดียวกับทางอาญาว่า ปล่อยคนทำผิด ๑๐๐ คน ดีกว่าลงโทษผู้ไม่มีความผิดเพียงคนเดียว
- มุ่งแต่จะใช้พรหมวิหาร ๒ คือ เมตตา กรุณา เพื่อคุ้มครองข้าราชการ

ผู้รักษาอาญาสิทธิ์ มีลักษณะดังนี้

- มีทัศนคติที่รู้สึกว่าเป็นผู้มีอำนาจที่จะบันดาลให้เป็นไปอย่างไรก็ได้
- มุ่งแต่จะใช้อำนาจรวบรัด มากกว่าที่จะให้ได้ข้อเท็จจริงกระจ่างชัด
- ใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล

ผู้รักษาเอาตัวรอด มีลักษณะดังนี้

- มีทัศนคติที่ไม่อยากเป็นศัตรูกับใคร
- มุ่งที่จะหลบเลี่ยง แบ่งรับแบ่งสู้ ไม่เอาตัวเข้าไปผูกพัน
- พยายามสร้างความสัมพันธ์กับผู้ถูกกล่าวหา

ผู้แสวงหาผลประโยชน์ มีลักษณะดังนี้

- มีทัศนคติที่เห็นผู้ถูกกล่าวหาเป็นเหยื่อ
- มุ่งที่จะหาประโยชน์ มากกว่าจะหาความจริง และความยุติธรรม
- มีความเห็นเอียงเอนไปในทางที่ตนจะได้ประโยชน์

ผู้แสวงบุญ มีลักษณะดังนี้

- มีทัศนคติที่เห็นผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ตกทุกข์ได้ยากที่ควรช่วยเหลือเอาบุญ
- มุ่งที่จะหาทางช่วยเหลือมากกว่าที่จะหาความจริง และความยุติธรรม
- มีความเห็นเอียงเอนเข้าข้างผู้ถูกกล่าวหา

ผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม มีลักษณะดังนี้

- มีทัศนคติที่จะทำให้ถูกต้องเป็นธรรม มีมโนธรรม คือ มีสติ รู้สำนึก ไม่มีอคติ ไม่มีอุปาทาน
- มุ่งที่จะแสวงหาความจริงและความยุติธรรม
- มุ่งพิจารณาทั้งในทางที่จะฟังว่าทำผิด และในทางที่จะฟังว่าไม่ได้ทำผิด

ข้อควรคำนึงในการดำเนินการทางวินัย

๑. ความผิดทางวินัยไม่มีอายุความ
๒. การลงโทษต้องดำเนินการกระบวนกรตามกฎหมาย
๓. ผู้สั่งลงโทษต้องเป็นผู้บังคับบัญชา ที่มีอำนาจตามกฎหมาย
๔. มีสภาพการเป็นข้าราชการ
 - ๔.๑ ขณะกระทำผิด
 - ๔.๒ ขณะลงโทษ

การรายงานการดำเนินการทางวินัย (มาตรา ๑๐๓) เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๕๗ สั่งลงโทษ ลงทัณฑ์ ยุติเรื่อง หรือดโทษแล้ว ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณา ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด กรณีข้าราชการกระทรวง เดียวกัน ให้รายงาน อ.ก.พ.กระทรวง ที่ผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่ กรณีข้าราชการต่างกระทรวง ทำผิดร่วมกัน หรือกรณีดำเนินการทางวินัยตาม มติ อ.ก.พ.กระทรวง ให้รายงาน ก.พ. กรณีที่ อ.ก.พ.กระทรวง หรือ ก.พ. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งหรือปฏิบัติตามมติของ อ.ก.พ.กระทรวง หรือ มติของ ก.พ. (มาตรา ๑๐๓ วรรคสอง) ในกรณีที่ ก.พ. ได้รับรายงานตามมาตรา ๑๐๓ วรรคหนึ่ง หรือตามมาตรา ๑๐๔ ก.พ. มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมได้ (มาตรา ๑๐๓ วรรคสาม)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้

มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยข้าราชการมากยิ่งขึ้น สามารถนำไปปฏิบัติได้ถูกต้อง ตามระเบียบ และเป็นแบบอย่างที่ดีทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กร เพื่อให้การปฏิบัติราชการดำเนินไปด้วยดี มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล และเป็นประโยชน์ส่วนรวม

(ลงนาม).....

(นางสาวปติมา คำกองแก้ว)

ตำแหน่ง เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

(ลงนาม).....

(นายบุญสม พรหมสุวรรณ์)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินปราจีนบุรี